

прѣзъ една гора дѣто имаше много дивъ медъ, потопи крайтъ на тоягата си въ медътъ и ѣде отъ него. Като са научи царътъ за туй прѣстѣпаніе на заповѣдта му, искаше да прѣдаде сына си на смъртъ. Но подвигътъ на тогози противъ враговетъ, и негодованіето на народътъ за безрасждната тѣзи строгость отървахъ го отъ смъртъта. (Царс. Я. ѿд. 24—44.)

§. 108. *Саулъ отхвърленъ отъ Бога за прѣслушаніе. Давидъ са помазва царъ намѣсто него.*

32 Подиръ туй Саулъ по Божіе повѣленіе подига бой срѣщо Амаликитянитъ; и отъ най напредъ упражня работата добръ, защото и враговетъ имъ изби и царя имъ олови живъ: но много прогнѣви Бога, защото противъ Божіето запрете^н удържа часть отъ неприятелскитъ користи. Заради туй Богъ го отхвърли и намѣсто него са избра и отъ Самуила помаза Давидъ, момъкъ младъ, и отъ колѣното Іудово. (Царс. Я. єі. ѿі. 13.)

§. 109. *Саулъ са смутява отъ лукавъ духъ и Давидъ са призовава при дворѣтъ.*

Като прѣзрѣ Саулъ Божіитъ заповѣди, дойде на него духъ лукавъ и често падаше въ бѣснота. Тогaзи придворнитъ му го убѣдихъ да призове чело^вѣкъ, който умѣе да свире на китара за да успокоява вълненіето на душата му. Призова са слѣдователно Давидъ, като искусенъ въ този занаятъ, и за туй са считаше като единъ отъ царскитъ служители. И тѣй, когато лукавый духъ безпокоеше Саула, Давидъ свирѣше на китарата и са укротяваше бѣснотата на царѣтъ. (Царс. Я. ѿі. 15.)